

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 4 lutego 2015 r.

w sprawie przeglądu celów i organizacji Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego

(CON/2015/4)

(2015/C 192/01)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 8 sierpnia 2014 r. Komisja Europejska przyjęła sprawozdanie w sprawie celów i organizacji Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) ⁽¹⁾ (zwane dalej „sprawozdaniem Komisji”).

Właściwość Europejskiego Banku Centralnego (EBC) do wydania opinii w sprawie sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady wynika z art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ oraz art. 8 rozporządzenia Rady (UE) nr 1096/2010 ⁽³⁾. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Uwagi ogólne

Sprawozdanie Komisji dokonuje przeglądu celów i organizacji ERRS zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 oraz art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1096/2010. Generalnie EBC zgadza się z wnioskami sprawozdania Komisji.

Obecnie EBC uważa, że ramy prawne ERRS nie wymagają daleko idących zmian. Okres przeglądu był stosunkowo krótki; EBC uważa, że co do zasady ERRS funkcjonuje dobrze. Niemniej jednak określone zmiany techniczne ram operacyjnych ERRS zwiększyłyby jej skuteczność i wkład w zapobieganie i przeciwdziałanie ryzykom systemowym dla stabilności finansowej wynikającym ze zmian sytuacji w systemie finansowym. Parlament Europejski, Rada i Komisja powinny rozważyć propozycje takich zmian, oceniając potrzebę konkretnych wniosków ustawodawczych ⁽⁴⁾. W tym zakresie, po przedstawieniu konkretnych wniosków ustawodawczych przez Komisję, EBC wyda opinię zgodnie ze swoimi kompetencjami traktatowymi.

Uwagi szczegółowe**1. Wsparcie EBC dla ERRS****1.1. Powiązanie pomiędzy nadzorem makroostrożnościowym ERRS w Unii Europejskiej a mandatem EBC w zakresie polityki pieniężnej, stabilności finansowej i nadzoru bankowego**

ERRS została stworzona w 2010 r. w celu sprawowania nadzoru makroostrożnościowego w Unii. Zgodnie z art. 127 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej głównym celem Europejskiego Banku Centralnego jest utrzymanie stabilności cen i zgodnie z tym celem EBC definiuje i prowadzi politykę pieniężną strefy euro. Ponadto, zgodnie z art. 127 ust. 5 Traktatu, Europejski System Banków Centralnych (ESBC) przyczynia się do należytego wykonywania polityk w odniesieniu do stabilności systemu finansowego. Polityki te są definiowane i prowadzone na podstawie odpowiednich zestawów zmiennych i analiz makroekonomicznych i makrofinansowych.

⁽¹⁾ COM(2014) 508 final.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1096/2010 z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań w zakresie funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 162).

⁽⁴⁾ Art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010.

Od swojego powstania ERRS korzysta z wiedzy makroekonomicznej, finansowej i monetarnej wszystkich banków centralnych ESBC, w szczególności w dziedzinie monitorowania stabilności finansowej, analizy makroekonomicznej, analizy warunków rynkowych oraz infrastruktur rynkowych, jak również zbierania informacji statystycznych. Ponadto ERRS korzysta z efektu synergii w zakresie wiedzy specjalistycznej, zasobów i infrastruktury w kontekście istniejącej działalności ESBC.

Działania EBC wspierające ERRS nie stanowią naruszenia instytucjonalnej, funkcjonalnej lub finansowej niezależności EBC i nie mają wpływu na wykonywanie przez ESBC zadań określonych w Traktacie i Statucie Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanym dalej „Statutem ESBC”). EBC pozostaje właściwą instytucją do zapewniania ERRS analitycznego, statystycznego, finansowego i administracyjnego wsparcia zgodnie z istniejącymi przepisami, w szczególności rozporządzeniem (UE) nr 1096/2010. Jeżeli chodzi o przedstawioną w procesie konsultacji Komisji przez wiele zainteresowanych stron propozycję zwiększenia autonomii ERRS ⁽¹⁾, EBC uważa, że niezbędne jest znalezienie odpowiedniej równowagi, ponieważ nieuzasadniony zakres autonomii nie byłby zgodny z tym, że ERRS jest w dalszym ciągu zależna od reputacji i specjalistycznej wiedzy EBC ⁽²⁾.

1.2. Przewodniczący Rady Generalnej ERRS

EBC popiera propozycję Komisji, aby prezes EBC nadal był przewodniczącym Rady Generalnej ERRS. Banki centralne odgrywają ważną rolę w prowadzeniu polityki makroostrożnościowej; jest to związane z ich kompetencjami w zakresie utrzymania stabilności systemu finansowego, wiedzą analityczną oraz posiadanymi przez nie informacjami dotyczącymi gospodarki realnej, rynków finansowych oraz infrastruktur rynku. W szczególności EBC zapewnia ERRS wsparcie analityczne, statystyczne, administracyjne i logistyczne oraz zapewnia bliską współpracę na poziomie technicznym poprzez uczestnictwo przedstawicieli EBC w Doradczym Komitecie Technicznym ERRS oraz uczestnictwo przedstawicieli ERRS w Komitecie ds. Stabilności Finansowej EBC.

Udział prezesów wszystkich banków centralnych ESBC w Radzie Generalnej ERRS oraz przyznanie przez rozporządzenie (UE) nr 1092/2010 stanowiska przewodniczącego Rady Generalnej prezesowi EBC podkreśla znaczenie roli banków centralnych w funkcjonowaniu ERRS. Sprawowanie przez prezesa EBC funkcji przewodniczącego Rady Generalnej ERRS powinno zatem zostać utrzymane.

Co ważne, prezes EBC powinien zostać ponownie powołany na stanowisko przewodniczącego Rady Generalnej ERRS do końca 2015 r., ponieważ rozporządzenie (UE) nr 1092/2010 przewiduje wyraźnie ograniczenie okresu kadencji ⁽³⁾. Wniosek ustawodawczy określający szczegółowe warunki wybrania przewodniczącego musiałby zostać przygotowany i przyjęty w pierwszej połowie 2015 r.

2. Organizacja ERRS

2.1. Przegląd składu Rady Generalnej ERRS

Jeżeli chodzi o sugestię Komisji, aby usprawnić działanie i zmniejszyć liczebność Rady Generalnej ERRS ⁽⁴⁾, EBC uważa, że istnieje jedynie niewielka możliwość zmniejszenia liczby członków Rady Generalnej. EBC jest zdania, że wszyscy członkowie makroostrożnościowych organów decyzyjnych powinni być członkami Rady Generalnej. Jako że Rada Generalna pełni centralną rolę w prowadzeniu polityki makroostrożnościowej, w jej skład powinni wchodzić przedstawiciele wszystkich banków centralnych ESBC oraz krajowych organów makroostrożnościowych, o ile nie są to banki centralne, choć niekoniecznie wszyscy z prawem głosu. Ponadto korzystne byłoby, aby w Radzie Generalnej bez prawa głosu był reprezentowany Jednolity Mechanizm Nadzorczy (SSM), tak jak obecnie reprezentowane są krajowe organy nadzoru.

2.2. Przegląd składu i zadań Komitetu Sterującego

EBC zgadza się z propozycją Komisji, aby wzmocnić rolę Komitetu Sterującego. Komitet Sterujący mógłby na przykład być wykorzystywany jako platforma wymiany informacji dotyczących planowanych środków makroostrożnościowych przed ich oficjalnym notyfikowaniem ERRS, co zapewniłoby możliwość zaangażowania wszystkich zainteresowanych organów makroostrożnościowych. Organy te mogłyby być zapraszane na zasadzie *ad hoc* do uczestnictwa w odpowiednich posiedzeniach Komitetu Sterującego. Takie rozwiązanie dałoby EBC możliwość omówienia ryzyka przenoszenia się niekorzystnych zjawisk i zarażenia, w szczególności z państwami członkowskimi spoza strefy euro, przed zastosowaniem środków makroostrożnościowych. Ponadto Komitet Sterujący mógłby w sposób bardziej proaktywny i perspektywny ustalać priorytety obrad Rady Generalnej oraz określać kluczowe kwestie polityki w formie programu prac. Komitet Sterujący powinien zapewnić transparentność wykonywania tych zadań względem Rady Generalnej. Wzmocniona rola Komitetu Sterującego nie powinna w żaden sposób umniejszać roli Rady Generalnej jako jedynego organu decyzyjnego ERRS. I wreszcie, EBC uważa, że korzystna byłaby obecność w Komitecie Sterującym przedstawicieli SSM.

⁽¹⁾ Zob. sprawozdanie Komisji, pkt 3.2.1.

⁽²⁾ Zob. sprawozdanie Komisji, pkt 3.2.1.

⁽³⁾ Zob. art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010.

⁽⁴⁾ Zob. sprawozdanie Komisji, pkt 4.

2.3. Inne podstruktury (Doradczy Komitet Techniczny i Doradczy Komitet Naukowy)

ERRS ustanowiła szereg podstruktur wspierających jej prace analityczne. Doradczy Komitet Techniczny wspiera prace ERRS w wielu obszarach⁽¹⁾. Doradczy Komitet Naukowy wnosi do prac ERRS zewnętrzną perspektywę naukową i w zakresie innowacji. EBC uważa, że skład i struktura tych komitetów nie wymagają daleko idących zmian. Komisja zasugerowała pewne obszary wymagające usprawnienia, np. jeżeli chodzi o duże rozmiary Doradczego Komitetu Technicznego, widoczność prac Doradczego Komitetu Naukowego oraz bliższe powiązanie Doradczego Komitetu Naukowego z planem prac ERRS⁽²⁾. EBC jest zdania, że zmiany liczebności Doradczego Komitetu Technicznego powinny odzwierciedlać zmiany składu Rady Generalnej. Jeżeli chodzi o Doradczy Komitet Naukowy, to mógłby on zwiększyć swoją widoczność, także pracując nad kwestiami o znaczeniu priorytetowym, wskazanymi przez Radę Generalną i Komitet Sterujący, pod warunkiem że zachowa możliwość analizowania zagadnień z własnej inicjatywy.

2.4. Rola dyrektora zarządzającego

Sprawozdanie Komisji sugeruje dalsze przeanalizowanie możliwości utworzenia pełnoetatowego stanowiska dyrektora zarządzającego, który byłby odpowiedzialny za bieżącą działalność ERRS⁽³⁾. Jakkolwiek taka zmiana organizacyjna mogłaby być korzystna⁽⁴⁾, to jednak fakt, że EBC zapewnia ERRS wsparcie analityczne, statystyczne, administracyjne i logistyczne, wymaga utrzymania obecności przedstawicieli EBC wysokiego szczebla w organach decyzyjnych ERRS. W tym celu powołanie dyrektora zarządzającego ERRS powinno zostać zbalansowane przyznaniem na stałe stanowiska przewodniczącego Rady Generalnej ERRS prezesowi EBC z urzędu⁽⁵⁾. EBC sugeruje ponadto dalsze doprecyzowanie zakresu stanowiska dyrektora zarządzającego, na przykład w kontekście zadań i obowiązków przewodniczącego oraz szefa Sekretariatu, w odniesieniu do odpowiedzialności i podległości służbowej, a także reprezentowania ERRS na zewnątrz.

3. Zestaw narzędzi ERRS

3.1. Narzędzia w zakresie komunikacji (w tym pisma i oświadczenia publiczne)

EBC uważa, że niezbędne jest dodatkowe doprecyzowanie propozycji rozszerzenia zestawu narzędzi ERRS⁽⁶⁾. Komisja sugeruje powiększenie aktualnego zestawu narzędzi ERRS, obejmującego ostrzeżenia i zalecenia jako dwa główne narzędzia w zakresie komunikacji, o narzędzia zwiększające siłę jej przekonywania. Na przykład sprawozdanie Komisji wspomina publikację pism lub oświadczeń jako środek zwiększenia elastyczności funkcji wczesnego ostrzegania przed wydaniem formalnych ostrzeżeń lub zaleceń. EBC popiera takie podejście, ponieważ powinno ono umożliwić ERRS zwrócenie uwagi na niektóre ryzyka na wcześniejszym etapie bez konieczności wydawania formalnego ostrzeżenia.

3.2. Uczestnictwo w procesie legislacyjnym Unii

EBC zauważa, że wielu respondentów cytowanych w sprawozdaniu Komisji, podobnie jak inne raporty dotyczące tej samej sprawy⁽⁷⁾, sugerują, że ERRS powinna być w tej czy w innej formie zaangażowana w unijny proces legislacyjny. Należy podkreślić, że procedury legislacyjne Unii podlegają odpowiednim przepisom Traktatu. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1092/2010 już wprowadziło podstawę wydawania przez ERRS zaleceń Komisji w odniesieniu do odpowiedniego ustawodawstwa Unii⁽⁸⁾.

Specjalistyczna wiedza ERRS w dziedzinie stabilności finansowej byłaby oczywiście cenna w dyskusji o inicjatywach dotyczących polityk Unii. EBC uważa, że – zgodnie z powyższymi względami przemawiającymi za proaktywną strategią komunikacji – ERRS może uczestniczyć w procesie legislacyjnym np. poprzez wskazywanie Komisji obszarów, które w przyszłości mogą wymagać działań legislacyjnych. Innym możliwym obszarem uczestnictwa mógłby być udział ERRS w konsultacjach publicznych organizowanych przez Komisję. EBC uważa jednak, że nie ma potrzeby wprowadzania formalnej roli ERRS w procedurze legislacyjnej Unii w zakresie wykraczającym poza istniejące przepisy rozporządzenia (UE) nr 1092/2010.

⁽¹⁾ Zob. mandat Doradczego Komitetu Technicznego dostępny na stronie internetowej ERRS.

⁽²⁾ Zob. dokument roboczy służb Komisji uzupełniający sprawozdanie w sprawie celów i organizacji Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS), s. 16.

⁽³⁾ Zob. sprawozdanie Komisji, pkt 3.2.1.

⁽⁴⁾ W szczególności poprzez wsparcie zwiększania widzialności ERRS oraz usprawnianie bieżącego procesu decyzyjnego w ramach ERRS.

⁽⁵⁾ Zgodnie z rekomendacją zawartą w pkt 1.2 niniejszej opinii.

⁽⁶⁾ Zob. sprawozdanie Komisji, pkt 3.2.3.

⁽⁷⁾ Zob. rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2014 r. zawierającą zalecenia dla Komisji dotyczące oceny Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF) (2013/2166(INL)).

⁽⁸⁾ Zob. art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010.

4. Dostęp ERRS do danych

4.1. Wsparcie statystyczne EBC na rzecz ERRS

Na bazie doświadczeń zebranych w okresie przeglądu EBC ocenia aktualne ramy przekazywania danych ERRS jako odpowiednie oraz potwierdza, że Sekretariat ERRS i Europejskie Urzędy Nadzoru ściśle ze sobą współpracują. Niemniej jednak w procedurach wymiany danych można wprowadzić ulepszenia.

W ramach świadczenia wsparcia statystycznego na rzecz ERRS EBC zapewniał do tej pory terminowe wypełnianie wymogów sprawozdawczych w zakresie przekazywania wysokiej jakości danych zagregowanych określonych w decyzji ERRS/2011/6⁽¹⁾. Decyzja ERRS/2011/6 została przyjęta z uwzględnieniem kluczowego wkładu wspólnej grupy obejmującej przedstawicieli Sekretariatu ERRS, EBC oraz Europejskich Urzędów Nadzoru, i miała na celu zapewnienie ERRS niezbędnych danych statystycznych⁽²⁾. Dane te są wykorzystywane w regularnych briefingach Rady Generalnej ERRS i Doradczego Komitetu Technicznego, w szczególności zaś w tablicach wskaźników ryzyka ERRS publikowanych co kwartał od września 2012 r.

4.2. Ogólne procedury dotyczące dostępu do danych

EBC popiera także usprawnienie procedur dostępu do danych w sytuacjach, gdy dane takie są już dostępne w organach europejskich lub krajowych, a określenia wymagają jedynie ich treść, format i prawa dostępu. Procedura ta powinna nadal umożliwiać odpowiednim instytucjom i organom (np. Europejskim Urzędowi Nadzoru, władzom krajowym i ESBC) weryfikację przestrzegania nadal obowiązujących ograniczeń, takich jak np. ograniczenia dotyczące rozpowszechniania danych. Natomiast istniejące procedury głosowania w Radzie Generalnej ERRS nadal byłyby właściwe w przypadkach, w których dane nie są dostępne, co powoduje konieczność przeprowadzenia *ad hoc* prawdziwych badań wymagających zbierania danych z sektora finansowego.

4.3. Dostęp ERRS do danych niezagregowanych

Od ustanowienia ERRS jej zapotrzebowanie na dane statystyczne było zaspokajane w dużej mierze poprzez zapytania *ad hoc*, zarówno o dane dotyczące poszczególnych firm, jak i dane zagregowane. Jednak procedury dotyczące zbierania, przetwarzania i rozpowszechniania takich danych są kłopotliwe i długotrwałe, co ma także wpływ na terminowość dalszej pracy analitycznej. Mając na względzie istotną komplementarność danych zagregowanych i danych o poszczególnych firmach dla analizy i polityki makroostrożnościowej, aktualnie obowiązujące restrykcyjne przepisy dotyczące pozyskiwania odpowiednich informacji powinny zostać zmienione. W szczególności art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 ogranicza możliwość terminowego pozyskiwania przez ERRS (za pośrednictwem Sekretariatu oraz wspierających funkcji statystycznych i analitycznych EBC) indywidualnych danych na poziomie poszczególnych firm na potrzeby prowadzenia analizy makroostrożnościowej. Ograniczenia te wymagały wdrożenia czasochłonnych procedur. Procedury te mogą być częściowo zbędne, ponieważ niektóre dane na poziomie poszczególnych firm, takie jak np. dane indywidualne dotyczące sprawozdań finansowych banków notowanych na giełdzie, które obecnie są utajniane przez Sekretariat ERRS, są publikowane przez same firmy.

Dlatego też EBC zdecydowanie popiera taką zmianę art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010, która sprawi, że procedury dostarczania indywidualnych danych na poziomie poszczególnych firm będą bardziej przystosowane do potrzeb ERRS i mniej restrykcyjne, co można osiągnąć, wyróżniając dane wrażliwe (np. dotyczące wzajemnych powiązań) oraz zapewniając odpowiednią ochronę poufności.

EBC proponuje wprowadzenie rozróżnienia, podobnie jak uczyniła to Rada Stabilności Finansowej⁽³⁾, na dane typu „institution-to-aggregate”, gdzie jedna instytucja przedstawia swoje całkowite ekspozycje, np. bilans oraz rachunek zysków i strat, lub ekspozycje względem różnych kategorii kontrahentów (np. banków lub agencji rządowych) pogrupowanych według czynników ryzyka, oraz na dane typu „institution-to-institution”, gdzie instytucje przedstawiają ekspozycje dwustronne. Obydwie te kategorie mogą obejmować poufne i wrażliwe dane i tym samym wymagać ochrony poufności i ostrożnej, indywidualnej oceny, niemniej jednak kategoria danych „institution-to-institution” okazuje się w wielu przypadkach bardziej wrażliwa i dlatego powinna podlegać ograniczeniom zawartym w obecnej procedurze. Natomiast kategoria danych „institution-to-aggregate” może podlegać procedurze uproszczonej, co nie wyklucza żądania bardziej restrykcyjnego traktowania w poszczególnych przypadkach, o ile jest to uzasadnione wrażliwością danych. W obszarach, gdzie dane zagregowane nie nadają się do celów analitycznych z powodu czynników związanych z instytucjami objętymi ograniczonym obowiązkiem sprawozdawczym i powiązanymi ryzykami, niezbędne są środki dystrybucji, tak aby zapewnić odpowiedni poziom szczegółowości danych. Należy także pamiętać, że większość danych przekazuje się po wielu tygodniach, a nawet miesiącach od okresu referencyjnego, co sprawia, że tracą one swoją wrażliwość.

⁽¹⁾ Decyzja ERRS/2011/6 z dnia 21 września 2011 r. w sprawie przekazywania i zbierania informacji dotyczących nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym w Unii (Dz.U. C 302 z 13.10.2011, s. 3).

⁽²⁾ Dalsze szczegóły dotyczące prac przeprowadzonych w odniesieniu do przygotowania, stworzenia, wdrożenia i administrowania początkowego zestawu informacji statystycznych i nadzorczych niezbędnych do wspierania ERRS zostały zaprezentowane w publikacji: J-M. Israel, P. Sanders, A. Schubert, B. Fischer, „Statistics and Indicators for Financial Stability Analysis and Policy” (2013), opublikowanej w: Occasional Paper Series, nr 145, EBC, Frankfurt am Main, kwiecień 2013 r.

⁽³⁾ Zob. dokument konsultacyjny Rady Stabilności Finansowej pt. „Understanding Financial Linkages: A Common Data Template for Global Systemically Important Banks”, 6 października 2011 r.

Rada Generalna ERRS mogłaby ustanowić procedury dotyczące przekazywania danych typu „institution-to-aggregate” oraz danych na poziomie poszczególnych firm w ramach ogólnych zasad dotyczących takiej wymiany informacji. EBC posiada odpowiednie procedury ochrony rzeczywistych danych poufnych i może korzystać ze swojego bogatego doświadczenia w tym zakresie ⁽¹⁾.

4.4. Wymogi sprawozdawczości nadzorczej

EBC pragnie również zachęcić Europejskie Urzędy Nadzoru do odpowiedniego uwzględnienia potrzeb ERRS przy rozważaniu nowych lub zmienionych wymogów sprawozdawczości nadzorczej, tak aby lepiej odzwierciedlić potrzeby analizy makroostrożnościowej. Ze swej strony EBC bierze już pod uwagę zapotrzebowanie ERRS na dane w ramach bieżących prac nad nowymi lub rozszerzonymi statystykami poprzez ocenę zysków i kosztów (merits and costs exercise), stanowiącą odpowiednik oceny skutków Komisji.

5. Relacja między ERRS a SSM

5.1. Uczestnictwo SSM w strukturach ERRS

W momencie tworzenia struktury zarządzania ERRS Unia Bankowa jeszcze nie istniała. Aby uwzględnić zmiany w kontekście Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego, w tym ustanowienie SSM, rozporządzenie (UE) nr 1092/2010 powinno wyraźnie wprowadzić uczestnictwo przedstawicieli SSM w Radzie Generalnej ERRS ⁽²⁾. Jak już wskazano, należy również wprowadzić uczestnictwo przedstawicieli SSM w Komitecie Sterującym ⁽³⁾. Użyteczne byłoby także uczestnictwo przedstawicieli SSM w Doradczym Komitecie Technicznym.

5.2. Rola ERRS w stosowaniu narzędzi makroostrożnościowych w ramach SSM

Należy zauważyć, że rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽⁴⁾ wyraźnie powierza EBC obowiązki i kompetencje w zakresie prowadzenia polityki makroostrożnościowej ⁽⁵⁾, które będą wykonywane wobec większości członków ERRS. W tym celu władze krajowe muszą informować EBC o środkach makroostrożnościowych, jakie mają zamiar stosować. Z drugiej strony, EBC może, jeżeli uzna to za konieczne, stosować dalej idące wymagania.

W marcu 2014 r. ERRS opublikowała raport przewodni dotyczący polityki makroostrożnościowej w sektorze bankowym ⁽⁶⁾. Raport ten stwierdza, że ERRS będzie stanowić centralny punkt zbierania i rozpowszechniania informacji o środkach polityki makroostrożnościowej w Unii. ERRS wystosowała już zalecenie, aby władze makroostrożnościowe współpracowały i wymieniały informacje także w wymiarze transgranicznym, w szczególności poprzez informowanie ERRS o działaniach podejmowanych w celu zapobiegania ryzyku systemowemu na poziomie krajowym ⁽⁷⁾. Ponadto ERRS zaleciła, aby władze makroostrożnościowe – z zastrzeżeniem odpowiednich przepisów ustawodawstwa Unii – informowały ERRS przed zastosowaniem instrumentów makroostrożnościowych na poziomie krajowym, jeżeli oczekiwane są znaczne efekty transgraniczne dla innych państw członkowskich lub wspólnego rynku ⁽⁸⁾.

Jest kwestią o podstawowym znaczeniu, aby nadzór makroostrożnościowy był sprawowany przez ERRS z uwzględnieniem roli i funkcji EBC w obszarze makroostrożnościowym ⁽⁹⁾. Powielania działań można uniknąć poprzez jasne rozgraniczenie zadań i obowiązków EBC i ERRS. W związku z powyższym przewiduje się, że Rada Generalna ERRS i odpowiednie organy decyzyjne EBC określą jasne zasady dotyczące wymiany informacji oraz weryfikacji implementacji zaleceń ERRS.

⁽¹⁾ W szczególności dane zbierane na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczącego zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8) podlegają środkom ochrony określonym w art. 8 tego rozporządzenia, co zapewnia fizyczną i logiczną ochronę poufnych informacji statystycznych.

⁽²⁾ Zob. także pkt 2.1 niniejszej opinii.

⁽³⁾ Zob. także pkt 2.2 niniejszej opinii.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

⁽⁵⁾ Zob. art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

⁽⁶⁾ Zob. „Flagship Report on Macro-prudential Policy in the Banking Sector” (Raport przewodni dotyczący polityki makroostrożnościowej w sektorze bankowym) dostępny na stronie internetowej ERRS pod adresem www.esrb.europa.eu

⁽⁷⁾ Zob. zalecenie ERRS/2011/3, zalecenie B4.

⁽⁸⁾ Zob. zalecenie ERRS/2013/1, zalecenie C3.

⁽⁹⁾ W szczególności rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 już daje punkt odniesienia dla określenia sposobu interakcji pomiędzy krajami należącymi do SSM a ERRS w odniesieniu do kwestii makroostrożnościowych, jako że stanowi, iż – z zastrzeżeniem mandatu ERRS – właściwe organy krajowe lub wyznaczone organy krajowe oraz EBC uwzględniają wszelkie procedury koordynacji przewidziane w innych aktach prawa Unii po zastosowaniu procedur przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 1024/2013. Zob. motyw 24.

5.3. Adresaci zaleceń ERRS

Rozporządzenie (UE) nr 1092/2010 aktualnie mówi o potencjalnie nieograniczonej liczbie adresatów zaleceń⁽¹⁾. ERRS wydała już zalecenia adresowane do państw członkowskich, właściwych organów krajowych, wyznaczonych organów krajowych, Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i Komisji.

Jednocześnie rozporządzenie (UE) nr 1092/2010 jest raczej restrykcyjne, jeżeli chodzi o krąg adresatów, którzy mają obowiązek informowania o działaniach podjętych w odpowiedzi na zalecenie ERRS lub przedstawienia odpowiedniego uzasadnienia w przypadku braku działania⁽²⁾. A zatem jedynie niektórzy z adresatów wskazanych powyżej mają obowiązek raportowania o krokach podjętych w celu zastosowania się do zalecenia. Takich asymetrii należy w miarę możliwości unikać.

W świetle powyższego należy rozważyć, czy przepisy powinny stanowić, że ERRS może w ramach swojego mandatu wydawać zalecenia skierowane do krajowych organów mikroostrożnościowych, jak również do EBC wykonującego funkcje mikro- i makroostrożnościowe⁽³⁾. Ewentualne włączenie EBC do grona adresatów nie powinno w żadne sposób naruszać podstawowego celu ESBC w postaci utrzymania stabilności cen zgodnie z art. 127 ust. 1 Traktatu⁽⁴⁾. W tym zakresie należy zapewnić jasną i prowadzoną z odpowiednim wyprzedzeniem komunikację i wymianę informacji pomiędzy Radą Generalną ERRS a odpowiednimi organami decyzyjnymi EBC, jak już wskazano powyżej⁽⁵⁾.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 4 lutego 2015 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

⁽¹⁾ Zob. art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010.

⁽²⁾ Zob. art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010.

⁽³⁾ Jak już wskazano w pkt 2.1.1a) zalecenia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących ustalania wskaźników bufora antycyklicznego (Dz.U. C 293 z 2.9.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Zob. „High-Level Group on the ESRB Review, Contribution to the Review of the ESRB” (Wkład grupy wysokiego szczebla do przeglądu ERRS), marzec 2013 r.

⁽⁵⁾ Zob. pkt 5.2 niniejszej opinii.